

Nieuws

Ruim 8.500 deelnemers aan herstelsteun-activiteiten

Via de regeling *Herstelsteun Amateurkunst* ontvingen provinciale instellingen en amateurkunstkoepels herstelsteun na de coronaperiode. De regeling liep van juli 2022 tot eind vorig jaar en is nu geëvalueerd. Ook zijn er aanbevelingen voor de toekomst.

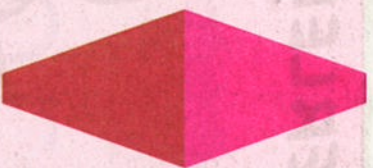
In 2022 stelde het ministerie van OCW ruim 2 miljoen euro beschikbaar voor herstelsteun aan amateurkunstgroepen. De steun was bedoeld om amateurkunstgroepen en cultuurparticipatie weer op gang te helpen na de coronaperiode. LKCA analyseerde de plannen van amateurkunstkoepels en provinciale ondersteunende instellingen en zorgde voor afstemming en kennisdeling tussen de verschillende partijen.

Uit de evaluatie blijkt dat de organisaties een groot en divers aanbod van activiteiten, zoals workshops en netwerkbijeenkomsten, ontwikkelden. Veel organisaties zetten in op het vergroten van hun zichtbaarheid en bereik, en op imagoverbetering. Zo'n 1.200 amateurkunstgroepen waren betrokken bij of namen deel aan de activiteiten. Voor het overgrote deel waren dit verenigingen, soms groepen of organisaties. Ongeveer honderd gemeenten waren actief betrokken en nog eens zestig indirect. Met meer dan 350 bijeenkomsten en workshops bereikten de organisaties ruim 8.500 deelnemers.

Ook blijkt dat de herstelsteun de ondersteuning voor amateurkunst op alle niveaus heeft versterkt. De rol van provinciale instellingen en koepelorganisaties werd sterker en zichtbaarder. De organisaties vonden het waardevol om van elkaar te leren en ervaringen uit te wisselen. Hoewel dit minder was terug te zien in de activiteiten, werd het belang van kunstprofessionals en artistiek begeleiders wel benoemd. De zorg dat hieraan een tekort is, werd expliciet benoemd. De organisaties benadrukken het belang van een blijvende, brede en toegankelijke ondersteuning. Ook wijzen zij op het belang van continuïteit en afstemming.

EVALUATIE HERSTELSTEUN AMATEURKUNST 2022-2023 STAAT OP LKCA.NL

Krijg je de Cultuurkrant op je werk- of studie-adres en wil je hem voortaan liever op je huisadres ontvangen? Stuur een mailtje met je huisadres naar cultuurkrantnl@lkca.nl.

Gastcolumn • Evert Bisschop Boele

Water al is

Evert Bisschop Boele zwaaide af als bijzonder hoogleraar Betekenis van Cultuurparticipatie. Hij blijft zoeken naar wat zich niet laat regelen maar misschien wel de kern van onderwijzen is.

Ik was twee periodes bijzonder hoogleraar 'Betekenis van Cultuurparticipatie' in Rotterdam. Eind vorig jaar zwaaide ik af. Twee door het LKCA gefinancierde periodes, waarin ik met mijn collega's probeerde meer te weten te komen over de waarde van cultuurparticipatie voor de mensen die het doen.

Ik richtte me vooral op de in de geïnstitutionaliseerde cultuursector minder zichtbare vormen van cultuurparticipatie. De cultuursector is er namelijk best al goed in om de waarde van de cultuursector uit te leggen. Al was het maar

Als kunsteducator de poging wagen het ongehoorde hoorbaar te maken

omdat ze tragisch genoeg steeds weer haar positie moet bevechten. Maar de waarde van wat niet tot de geïnstitutionaliseerde sector gerekend wordt, dat is altijd lastiger. Het Groot Omroepkoor, dat lukt best. Maar shantykoor De Raaitinken, dat is ingewikkeld. Veel verder dan 'sociale binding' en 'gezelligheid' komen we meestal niet.

En zo besteedden we, behalve aan het shantykoor, aandacht aan *Spoken Word*, aan verhalenvertellers, aan *Sacred Harp*. En we gingen op zoek naar culturele instellingen die probeerden de relatie te leggen met mensen buiten de cultuursector. Veel instellingen doen dat al, natuurlijk. Maar als je streng bent in je selectie wordt de spoeling dun. Als je bijvoorbeeld op zoek gaat naar culturele instellingen die van betekenis willen worden voor nieuw publiek, voor mensen die niet in hun voorstellingen geïnteresseerd zijn. In de Rotterdamse podia Worm en Gronds vond ik fijne partners, waar ik veel van opstak.

Ik werd stevig in de wielen gereden door corona. Dat, en gewoon het feit dat een dag te weinig uren heeft, leidt ertoe dat ik nog een stevig verlanglijstje heb van wat ik nog zou willen onderzoeken.

De Rijdende Popschool bijvoorbeeld, die kleine

dorpen bedient, maar alleen als die kleine

Festival Hongerige Wolf – van wie is dat eigenlijk? En waarom moet dat trouwens zo nodig groeien? Waarom moet alles altijd groter, en beter, en mooier? Ik had graag een case study van Raku-stokers willen doen. En van *Urban Sketching*, en wildbreien. Ik ben nieuwsgierig naar de keetcultuur, en naar de paaldans-scene.

Ik ben van plan de waarde van deze *allegaarse cultuurparticipatie* te blijven onderzoeken in ons lectoraat Kunsteducatie in Groningen. Ook daar zullen we blijven opzoeken wat mensen uit zichzelf al doen, ook als er geen professional uit de cultuursector in beeld is. Zodat we ook beter kunnen bepalen wat de toegevoegde waarde van kunsteducatie kan zijn. Onder het motto: 'Wij gaan je niet leren cultureel te zijn, want dat ben je al lang; maar we kunnen je misschien wel bijstaan in jouw ontwikkeling.'

Het is een wat lang motto. Maar ik geloof er wel in. Leerlingen, lerenden verdienen kunsteducatoren die niet redeneren vanuit de kunst, niet vanuit de cultuursector, niet vanuit hun eigen waarde voor de lerende, niet vanuit eigenwaarde. Maar vanuit de waarde die elke lerende (iedereren dus) al in zich meedraagt. En dan hopen dat je daar wat aan toe mag voegen.

De poging wagen het ongehoorde hoorbaar te maken, het ongeziene zichtbaar. Het ongehoorde in de zin van: dat waar we normaal niet naar luisteren. Misschien ook wel in de zin van: dat wat eigenlijk niet hoort. En, uiteindelijk, ook in de zin van het onhoorbare. De altijd, voor iedereen, niet-benoembare rest. Dat wat zich niet laat regelen maar misschien wel de kern van onderwijzen is.

De waarde zien van wat er al is, in plaats van wat wij vinden dat er zou moeten zijn.

Het bijzonder hoogleraarschap is voorbij. Maar de poging om op die manier naar cultuurparticipatie en cultuureducatie te kijken, daar ga ik nog maar even mee door. Leve het verlanglijstje!

➤ Lees ook het interview met Evert Bisschop Boele op lkca.nl: 'Gewoon fijn samen zingen is ook cultuurbeoefening'.

Evert Bisschop Boele is lector Kunsteducatie bij het Kenniscentrum Kunst & Samenleving van de Hanzehogeschool Groningen. Aan de Erasmus Universiteit Rotterdam bekleedde hij de leerstoel Betekenis van Cultuurparticipatie. Onlangs verscheen van hem *Zingen als een zee-man*, een ethnografische studie van een Gronings shantykoor.

Nieuws

Ruim 8.500 deelnemers aan herstelsteun-activiteiten

Via de regeling *Herstelsteun Amateurkunst* ontvingen provinciale instellingen en amateurkunstkoepels herstelsteun na de coronaperiode. De regeling liep van juli 2022 tot eind vorig jaar en is nu geëvalueerd. Ook zijn er aanbevelingen voor de toekomst.

In 2022 stelde het ministerie van OCW ruim 2 miljoen euro beschikbaar voor herstelsteun aan amateurkunstgroepen. De steun was bedoeld om amateurkunstgroepen en cultuurparticipatie weer op gang te helpen na de coronaperiode. LKCA analyseerde de plannen van amateurkunstkoepels en provinciale ondersteunende instellingen en zorgde voor afstemming en kennisdeling tussen de verschillende partijen.

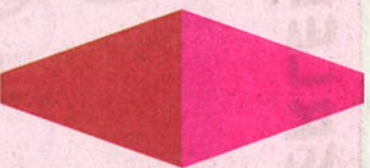
Uit de evaluatie blijkt dat de organisaties een groot en divers aanbod van activiteiten, zoals workshops en netwerkbijeenkomsten, ontwikkelden. Veel organisaties zetten in op het vergroten van hun zichtbaarheid en bereik, en op imagoverbetering. Zo'n 1.200 amateurkunstgroepen waren betrokken bij of namen deel aan de activiteiten. Voor het overgrote deel waren dit verenigingen, soms groepen of organisaties. Ongeveer honderd gemeenten waren actief betrokken en nog eens zestig indirect. Met meer dan 350 bijeenkomsten en workshops bereikten de organisaties ruim 8.500 deelnemers.

Ook blijkt dat de herstelsteun de ondersteuning voor amateurkunst op alle niveaus heeft versterkt. De rol van provinciale instellingen en koepelorganisaties werd sterker en zichtbaarder. De organisaties vonden het waardevol om van elkaar te leren en ervaringen uit te wisselen. Hoewel dit minder was terug te zien in de activiteiten, werd het belang van kunstprofessionals en artistiek begeleiders wel benoemd. De zorg dat hieraan een tekort is, werd expliciet benoemd.

De organisaties benadrukken het belang van een blijvende, brede en toegankelijke ondersteuning. Ook wijzen zij op het belang van continuïteit en afstemming.

EVALUATIE HERSTELSTEUN AMATEURKUNST 2022-2023 STAAT OP LKCA.NL.

Krijg je de Cultuurkrant op je werk- of studie-adres en wil je hem voortaan liever op je huisadres ontvangen? Stuur een mailtje met je huisadres naar cultuurkrantnl@lkca.nl.

Gastcolumn • Evert Bisschop Boele

Water al is

Evert Bisschop Boele zwaaide af als bijzonder hoogleraar Betekenis van Cultuurparticipatie. Hij blijft zoeken naar wat zich niet laat regelen maar misschien wel de kern van onderwijzen is.

Ik was twee periodes bijzonder hoogleraar 'Betekenis van Cultuurparticipatie' in Rotterdam. Eind vorig jaar zwaaide ik af. Twee door het LKCA gefinancierde periodes, waarin ik met mijn collega's probeerde meer te weten te komen over de waarde van cultuurparticipatie voor de mensen die het doen.

Ik richtte me vooral op de in de geïnstitutionaliseerde cultuursector minder zichtbare vormen van cultuurparticipatie. De cultuursector is er namelijk best al goed in om de waarde van de cultuursector uit te leggen. Al was het maar

Als kunsteducator de poging wagen het ongehoorde hoorbaar te maken

omdat ze tragisch genoeg steeds weer haar positie moet bevechten. Maar de waarde van wat niet tot de geïnstitutionaliseerde sector gerekend wordt, dat is altijd lastiger. Het Groot Omroepkoor, dat lukt best. Maar shantykoor De Raaitinken, dat is ingewikkeld. Veel verder dan 'sociale binding' en 'gezelligheid' komen we meestal niet.

En zo besteedden we, behalve aan het shantykoor, aandacht aan *Spoken Word*, aan verhalenvertellers, aan *Sacred Harp*. En we gingen op zoek naar culturele instellingen die probeerden de relatie te leggen met mensen buiten de cultuursector. Veel instellingen doen dat al, natuurlijk. Maar als je streng bent in je selectie wordt de spoeling dun. Als je bijvoorbeeld op zoek gaat naar culturele instellingen die van betekenis willen worden voor nieuw publiek, voor mensen die niet in hun voorstellingen geïnteresseerd zijn. In de Rotterdamse podia Worm en Grounds vond ik fijne partners, waar ik veel van opstak.

Ik werd stevig in de wielen gereden door corona. Dat, en gewoon het feit dat een dag te weinig uren heeft, leidt ertoe dat ik nog een stevig verlanglijstje heb van wat ik nog zou willen onderzoeken.

De Rijdende Popschool bijvoorbeeld, die kleine

dorpen bedient, maar alleen als die kleine

Festival Hongerige Wolf – van wie is dat eigenlijk? En waarom moet dat trouwens zo nodig groeien? Waarom moet alles altijd groter, en beter, en mooier? Ik had graag een case study van Raku-stokers willen doen. En van *Urban Sketching*, en wildbreien. Ik ben nieuwsgierig naar de keetcultuur, en naar de paaldans-scene.

Ik ben van plan de waarde van deze *alledaagse cultuurparticipatie* te blijven onderzoeken in ons lectoraat Kunsteducatie in Groningen. Ook daar zullen we blijven onderzoeken wat mensen uit zichzelf al doen, ook als er geen professional uit de cultuursector in beeld is. Zodat we ook beter kunnen bepalen wat de toegevoegde waarde van kunsteducatie kan zijn. Onder het motto: 'Wij gaan je niet leren cultureel te zijn, want dat ben je al lang; maar we kunnen je misschien wel bijstaan in jouw ontwikkeling.'

Het is een wat lang motto. Maar ik geloof er wel in. Leerlingen, lerenden verdienen kunsteducatoren die niet redeneren vanuit de kunst, niet vanuit de cultuursector, niet vanuit hun eigen waarde voor de lerende, niet vanuit eigenwaarde. Maar vanuit de waarde die elke lerende (iedereren dus) al in zich meedraagt. En dan hopen dat je daar wat aan toe mag voegen.

De poging wagen het ongehoorde hoorbaar te maken, het ongeziene zichtbaar. Het ongehoorde in de zin van: dat waar we normaal niet naar luisteren. Misschien ook wel in de zin van: dat wat eigenlijk niet hoort. En, uiteindelijk, ook in de zin van het onhoorbare. De altijd, voor iedereen, niet-benoembare rest. Dat wat zich niet laat regelen maar misschien wel de kern van onderwijzen is.

De waarde zien van wat er al is, in plaats van wat wij vinden dat er zou moeten zijn.

Het bijzonder hoogleraarschap is voorbij. Maar de poging om op die manier naar cultuurparticipatie en cultuureducatie te kijken, daar ga ik nog maar even mee door. Leve het verlanglijstje!

➤ Lees ook het interview met Evert Bisschop Boele op lkca.nl: 'Gewoon fijn samen zingen is ook cultuurbeoefening'.

Evert Bisschop Boele is lector Kunsteducatie bij het Kenniscentrum Kunst & Samenleving van de Hanzehogeschool Groningen. Aan de Erasmus Universiteit Rotterdam bekleedde hij de leerstoel Betekenis van Cultuurparticipatie. Onlangs verscheen van hem *Zingen als een zeeman*, een ethnografische studie van een Gronings shantykoor.